

ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೆ. “ಕಂಬಳ ಹೊದ್ದುಕೋ. ಇಲ್ಲಾಂದೇ ಕಾಯಿಲೆ ಬಿಧ್ಯಬಿಡುತ್ತೀರೆಯೆ...” ಎಂದರು. ನಾನು ಅಷ್ಟೀಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದೆ. ಪ್ರತಿಕೆಯನ್ನು ಒದುತ್ತಾ... ಹಾಗೆಯೇ ಎಡಗಡೆಗೆ ಉರುಳಿಕೊಂಡರು. ಪ್ರತಿಕೆ ಜಾರಿ ಸರ... ಸರ... ಎನ್ನುತ್ತ ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು. ನಾನು ಉಸಿರು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದು ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಸರಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಇದುತ್ತ ಕಿಟಕಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನಿಂತೆ.

...ಇಷ್ಟಾಂದು ಮನಸೂರ್ಯೀಯುವ ದೃಶ್ಯವಳಿಗಳು!...

ಮರ ಗಿಡ, ಪರವತ, ಕಟ್ಟಡಗಳು, ರಸ್ತೆ... ಎಲ್ಲರೂ ಮಂಜಿನಿಂದ ಏಂದೆದ್ದು ಹತ್ತಿಯ ಉಂಡೆಯಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

ಆಕಾಶದಿಂದ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಿಟಕಿಯ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಹತ್ತಿರವೇ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಹೋರೆವ ಚಳಿಯ ಹಿಮದರಾಶಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಪ್ಪರೆಯರ ದೇಶದ ಆ ರಾಜಕುಮಾರ ಪ್ರಪಂಚ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಆಸಿನನಾಗಿದ್ದಾನೆ...

ನಾನು ಉಸಿರು ಬಿಗಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬೇರುಗಳನ್ನಾಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ... ಇಂದು ಆ ರಾಜಕುಮಾರನ ಕೂದಲಿನಿಂದ ಸ್ವಣಿಕರಣಗಳಿಳ್ಳೆ ಪ್ರಜಾಲಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ?... ಆಗ ನಾನು ನಸ್ನೆಲ್ಲಾ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ, ಪ್ರಜ್ಞೀಯನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೂಡಿಸಿ ನೇಡಿದೆ...

ಅರೇ!... ರಾಜಕುಮಾರನ ಹೊಂಬಣ್ಣಿದ ಶಾದಲು ಹಿಮದಿಂದ ಬಢ್ಯೆಯಾಗಿ ಇಳಿಬಿದ್ದಿವೆ. ಅಭಿಕಾರವಿಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನಾನು ಕಿಟಕಿಯ ಹೋರಗೆ ಕೈಬಾಕಲು ಪ್ರಯುತ್ತಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ದಧಾರನೆ ಕಿಟಕಿಯ ಗಾಜಿನಬಾಗಿಲು ಮುಕ್ಕಿಕೊಂಡಿತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಬಲಿವ್ಯ ನೀಳಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಭುಜಗಳನ್ನು ಅಮುಕಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದರು. ನನ್ನನ್ನು ನುಂಗಿಬಿಡುವ ಹಾಗೆ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತ ಹೇಳಿದ್ದರು... “ಅಯ್ಯೋ ಮೂರಿ ಹುಡುಗಿ ನಿನು. ಹೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂಡರ್ ಆನ್ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿಲ್ಲವ ನಿನ್ನೆ?” ನನ್ನ ಸ್ವರ ಉಡುಗಿಹೋಗಿತ್ತು. “ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇಂತಹ ಹುಟ್ಟು ಸಾಹಸ ಮಾಡಬಾರದು. ನನ್ನ ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಯಿತು...”

ಅಲ್ಲಾನ ದಯೆ. ಅವರು ಬೇರೆ ಏನನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ನಾನು ನಾಚಿಕೊಂಡು ಹಾಸಿಗೆಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಮುದುಡಿ ಮಲಗಿದೆ. ದೇವರೇ... ದೇವರೇ!... ಎನ್ನುತ್ತ ಬದು ದಿನಗಳು ಸರಿದುಹೋಗಿ ಮನೆಗೆ ವಾಪಸಾದೆವು.

★ ★ ★

ರಾತ್ರಿಯಾಗುತ್ತಲೇ ನನ್ನ ಕನಿಸ ರಾಜಕುಮಾರ ನಾನು ಕಣ್ಣ ಮುಖ್ಯವದನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅವರಗೆ ನನ್ನ ಕನಸು ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಹನೆ ಇದೆ. ನಾನು ಸದಾ ಎತ್ತರವಾಗಿರಬೇಕಂದು ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದೇ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು... “ನೋಡು, ನನ್ನ ಮನೆಯವರಲ್ಲಿರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆಯೇ ಇದೆ. ಹಾಗೇನೇ ನಿನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೂಡ. ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ತೊಂದರೆಯಾದರೂ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ...” ನಾನು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಸಮೃತಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆಗ ಅವರು ನೆಮ್ಮೆದಿಂದಿಂದ ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬೇನ್ನು ತಿರುಗಿ ಮಲಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಭಯಾನಕವಾದ ಗೊರಕೆ ಶಬ್ದ ನನ್ನ ಕನಸುಗಳಿಗೆ ಗೋಡೆಯಾಗಿ ಅಡ್ಡ ನಿಯುಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಕಾಲ ತನ್ನದೇ ಆದ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ. ನಾನು ಎರಡು ಮುದ್ದಾದ ಮಹ್ಕಳ ತಾಯಿ. ಈಗ ಅವರ ಸಂಹೋಷ, ಭಿಂಷವೇ ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ಗುರಿಯಾಯಿತು. ಈಗಂತೂ ಆ ಅಪ್ಪರೆಯರ ದೇಶದ ರಾಜಕುಮಾರ ಕೂಡ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಆಗೊಮ್ಮೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಅಯಿತು. ಆತನಾ ನೆಮ್ಮೆದಿಯಾಗಿ ಇರಬಹುದು.